

Nasıl Bir Sendika İstiyoruz?

Yaşasın Mücadeleci Sınıf Sendikacılığı

**ULUSLARARASI İŞÇİ
DAYANIŞMASI DERNEĞİ**

Nasıl Bir Sendika İstiyoruz?

Tüm sektörlerden sendikalı işçi kardeşlerimiz!

Türkiye işçi sınıfı, 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesiyle büyük bir darbe aldı. Mücadeleci sendikalar ve işçi örgütleri kapatıldı, geçmiş ile gelecek işçi kuşakları arasındaki bağlar kopartıldı. 12 Eylül darbecilerini işbaşına çağıran büyük sermayenin amacı; sendikaların direncini kırarak onları denetim altına almak, işçileri örgütsüzleştirmek, işçi sınıfının kazanımlarına el koymak ve işgücü maliyetlerini ucuzlatmaktı. O günden bu güne bir taraftan işçi hareketi baskı ve yasaklarla denetim altına alınırken, öte taraftan da kapitalist neo-liberal saldırılar kapsamında işçi sınıfının kazanımları günden güne budandı. İşçi sınıfının önemli siyasal, ekonomik ve sosyal kazanımlarına el konuldu. Emeklilik yaşı ve iş saatleri uzatıldı, reel ücretler düşürüldü, taşeronlaştırma ve esnek çalışma biçimleri alabildiğine yaygınlaştırıldı. Sermayenin kâr hırsından dolayı iş kazaları ve iş cinayetleri savaş gibi sonuçlar yaratarak devam ediyor.

Tüm bunlara rağmen, çalışma alanında sermayenin dayattığı orman kanunlarına dur diyecek bir sendikal hareketten söz etmek mümkün değildir.

Sendikalar bizimdir! Patronlar sınıfından ve onun örgütlerinden bağımsız bir sendika istiyoruz.

Ne yazık ki, sendikal hareket alabildiğine gerilemiş durumda. Oysa sendikaların ayağa kalkması ve bu gidişata artık bir dur denmesi gerekiyor. Sendikalar işçi sınıfının en temel

örgütleridirler ve üzerlerine düşen görevleri yapmalıdırlar. İşte bunun için bizler; sendikaları, işçilerin söz ve karar sahibi olduğu, çalışanların iradesinin yönetime yansıdığı mücadele örgütlerine dönüştürmek zorundayız. Biz işçiler, tabandan yukarıya doğru, tüm süreçlerde karar sahibi olmalı, sendikalarımızı denetlemeli ve haklarımız için harekete geçirmeliyiz. İşte bu amaç doğrultusunda, **Mücadeleci Sınıf Sendikacılığı** anlayışını savunuyoruz. Ancak bu yolla işçiler arasındaki tüm yapay ayrımlar aşılabilir ve sendikal bürokrasiye geçit vermeyen, işçilerin talepleri uğruna mücadele eden sendikalar yaratılabilir.

Mücadeleci Sınıf Sendikacılığı anlayışı sendikalarda hâkim kılınmadıkça bürokratlar borularını öttürmeye devam edecekler. En iyi niyetlerle kurulan sendikalar bile, eğer işçilerin denetimi olmazsa bir süre sonra kendi bürokrasisini yaratır. Bunu yalnızca biçimsel ve tüzüksel tedbirlerle engellemek de mümkün değildir. O halde biz işçilerin önünde duran görev, **Mücadeleci Sınıf Sendikacılığı** anlayışı temelinde bilinçlenmek, taban örgütlülüğümüzü güçlendirmek ve bu anlayışı tam da bu taban örgütlülükleri aracılığıyla sendikalarda hâkim kılmaktır.

Mücadeleci Sınıf Sendikacılığı anlayışımızın genel ilkeleri şunlardır:

Sendikalar bizimdir! Patronlar sınıfından ve onun örgütlerinden bağımsız bir sendika istiyoruz.

Sendikalar işçi sınıfının örgütleri olmasına rağmen, işçilerin örgütsüzlüğü, dağınıklığı ve bilinçsizliği nedeniyle çoğu sendikada yönetim bürokrat sendikacıların elindedir. Sendikal bürokrasi düzene bağlı, sınıf uzlaşmacı bir yol izlemektedir. Oysa sendikalar ve sendika yönetimleri patronlar sınıfından, onun örgütlerinden ve devletten bağımsız olmalı, sadece ve sadece işçilerin bağımsız sınıf çıkarlarını savunmalıdır.

Siyaset üstü sendikacılık yalanına son! Sınıfımızın bağımsız çıkarlarının gerektirdiği siyaseti destekleyecek bir sendika istiyoruz.

Mücadeleyi patronlar sınıfının gayrimeşru ve haksız yasal sınırlarına hapsedmeyen bir sendika istiyoruz.

Sermayenin emrindeki hükümetler her gün yeni bir saldırı yasası çıkartırken, en küçük bir hak mücadelesi bile “terörizm” suçlamasıyla engellenirken, işçilerin en doğal hakkı olan grev yasaklanırken “siyasete karşıyız” demek, kendi elimizi kolumuzu bağlamak demektir.

Siyaset üstü sendikacılık yalanına son! Sınıfımızın bağımsız çıkarlarının gerektirdiği siyaseti destekleyecek bir sendika istiyoruz.

Sendikaları kendi güdümlerine almak isteyen patronlar sınıfı, “sendikalar siyaset yapmamalı” diyerek aslında sendikaların patronlar sınıfının siyasetini izlemesini sağlıyor. Sendika genel kurullarında sermaye partilerinin temsilcilerinin boy göstermesi de bunun tipik bir göstergesidir. “Sendikaya siyaset karıştırmayalım, bizimki ekmek davası” demek, aslında patronlar sınıfının siyasetine kapı açmak, sendikaları işbirlikçi ve uzlaşmacı örgütler haline getirmek demektir. Sermayenin emrindeki hükümetler her gün yeni bir saldırı yasası çıkartırken, en küçük bir hak mücadelesi bile “terörizm” suçlamasıyla engellenirken, işçilerin en doğal hakkı olan grev yasaklanırken “siyasete karşıyız” demek, kendi elimizi kolumuzu bağlamak demektir. Bu nedenle “siyaset üstü” sendikacılık anlayışını reddetmeliyiz. Sendikalar faaliyetlerini, işçilerin ücretini uzlaşmacılık temelinde üç kuruş arttıran toplu sözleşmeler yürütmekle sınırlandıramazlar. Sendikalar işçilerin eko-

İşyerlerinde
tüm bölümlere
(ünitelere) kadar
temsilcilerini
seçmiş ve onları
temsil eden bir üst
kurul oluşturmuş
işçiler, sendikaların
yapısını ve
sendikal anlayışı
tamamen
değiştirebilirler.

nomik-sosyal haklarını daha mücadeleci şekilde ilerletmenin yanı sıra, işçilerin demokratik hak ve özgürlüklerinin de savunucusu olmalıdırlar. İşçi sınıfına dönük baskılara karşı mücadele etmelidirler. Grev yasakları, sendikal baskılar gibi anti-demokratik uygulamaların kaldırılması için mücadele yürütmelidirler.

İşçi sınıfının mücadelesi, meşruluğunu haklılığından alır! Mücadeleyi patronlar sınıfının gayrimeşru ve haksız yasal sınırlarına hapsedmeyen bir sendika istiyoruz.

Patronlar sınıfı, işçi sınıfının mücadelesini sınırlamak ve geriletmek için sürekli olarak kendi lehlerine yasalar çıkartıyorlar. İşçi sınıfı mücadelesini bu yasal sınırların içine hapsettiğinde adım atamayacak hale geliyor. Üstelik bizzat patronlar yasaları çiğnemekte ve işlerine geldiği gibi yorumlamaktadırlar. Örneğin sırf Türk Metal'den istifa ettiler diye öncü işçiler işten atılmıştır. Fakat metal işçileri, MESS'in, Türk Metal'in ve polisin "yasa dışı eylem yapıyorsunuz" tehditlerine rağmen mücadeleden geri adım atmamış, üretimi durdurarak hakkını almasını bilmiştir.

İşçi sınıfının
mücadelesi
meşruluğunu
yasalardan değil,
taleplerinin
haklılığından alır.
Yasalar mücadeleyi
sınırlıyorsa
o yasalar
değişmelidir.
İşçilerin
mücadelesi
yasaları
bekleyemez,
yasalarla
sınırlanamaz.

Sendika bürokrasisine ve anti-demokratik işleyişe hayır! İşçilerin söz ve karar sahibi olduğu bir sendika istiyoruz. İşçi demokrasisinin hâkim olduğu bir sendika istiyoruz.

Demek ki mesele işçilerin mücadelesinin yasalara uygun olup olmaması değil, meşru olup olmamasıdır. İşçi sınıfının mücadelesi meşruluğunu yasalardan değil, taleplerinin haklılığından alır. Yasalar mücadeleyi sınırlıyorsa o yasalar değişmelidir. İşçilerin mücadelesi yasaları beklemez, yasalarla sınırlanamaz.

Sendika bürokrasisine ve anti-demokratik işleyişe hayır! İşçilerin söz ve karar sahibi olduğu bir sendika istiyoruz. İşçi demokrasisinin hâkim olduğu bir sendika istiyoruz.

Sendikaların tepesine çöreklenmiş ve tabandaki işçilerden tamamen kopmuş olan bürokrasi defedilmeden, sendikalar işçi sınıfının mücadele örgütleri haline gelemezler. Bürokrasi tepede durduğu sürece sendikaların işleyişinde işçilerin söz ve karar sahibi olması mümkün değildir. Üstelik bugün bürokrasi işyeri temsilciliklerine kadar sirayet etmiştir. Bazı sendikalarda işyeri temsilcilerinin bile tepeden atanması ve bu temsilcilerin tepedeki bürokrasinin ve işverenin çıkarlarının bekçiliğini yapması bu durumun kanıtıdır. Bürokratları ve onların yarıdakılarını sendika-

Sendikal bürokrasiden kurtulmanın
yolu taban örgütlülüğünden
geçiyor!

lardan defetmenin yolu taban örgütlülüklerimizi yaratmak, güçlendirmek ve buna dayanarak bizzat mücadeleci işçilerin yönetime gelmesini sağlamaktan geçiyor. Sendikalar ancak bu sayede demokratik bir işleyişe kavuşabilirler.

Sendikal bürokrasiden kurtulmanın yolu taban örgütlülüğünden geçiyor!

İşyerlerinde tüm bölümlere (ünitelere) kadar temsilcilerini seçmiş ve onları temsil eden bir üst kurul oluşturmuş işçiler, sendikaların yapısını ve sendikal anlayışı tamamen değiştirebilirler. Mücadelenin ilerletilebilmesi için, ayrıca bu örgütlülüğün o işkolunda tüm işyerlerini kapsayacak şekilde genişletilmesi ve fabrikalar arasında bir koordinasyonun oluşturulması da gereklidir. Kendi temsilcilerini kendileri seçen, toplu sözleşmenin hazırlanması ve yürütümüne aktif bir şekilde katılan, hep birlikte karar alan ve o kararların sonuna kadar arkasında duran işçiler, sendikaların bürokratlaşmasına asla geçit vermezler. Özetle her düzeyde örgütlenmeli ve söz sahibi olmalıyız. Patronların saldırılarına hazırlıklı olmak için sürekli sendikal eğitimler düzenlenmesini sağlamalıyız.

Sendikalar bürokratların çiftliği değildir! Üyelerine hesap veren, şeffaf ve demokratik bir işleyişe sahip olan, mücadeleci bir sendika istiyoruz!

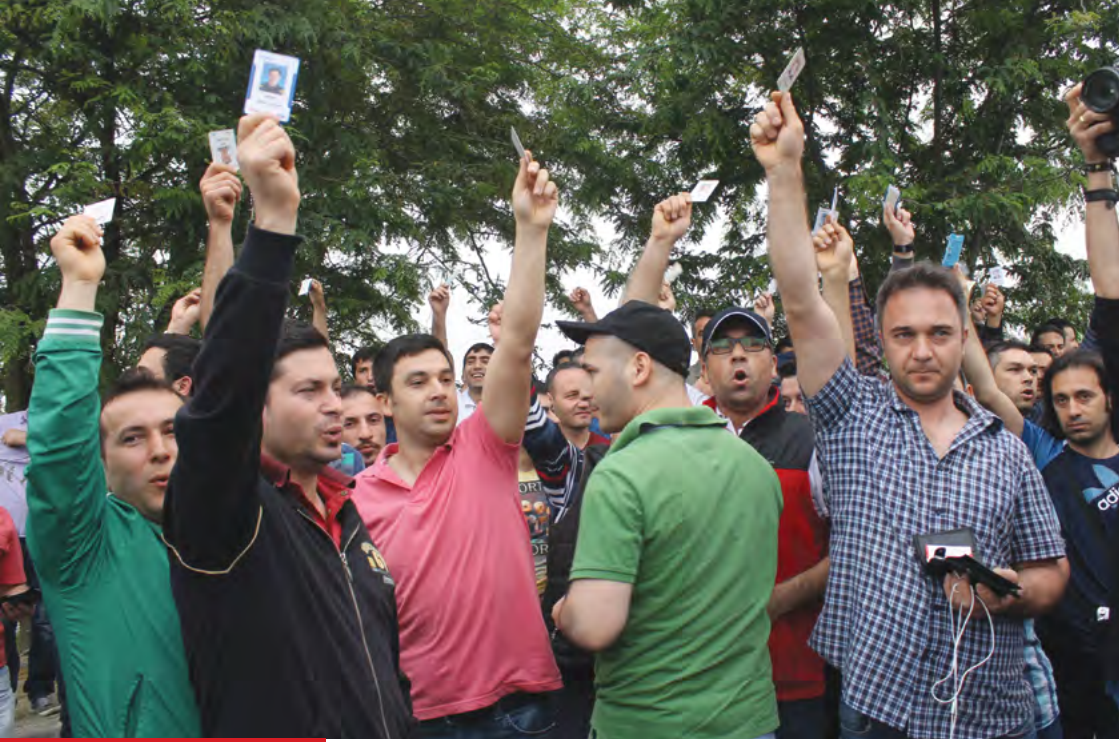
İşçi sınıfının mücadelesini bölmek ve gücünü zayıflatmak isteyen patronların en büyük kozu, işçilere aşıladıkları önyargılardır. Patronlar sınıfı, işçilerin birleşmesini engellemek ve onları daha kolay yönetebilmek için yapay ayrımlara dayalı bu önyargılardan yararlanıyorlar.

Sendikal bürokrasinin gücünün kırılması ve yeniden hortlamasının engellenmesi için işçilerin taban örgütlülüğüne dayanan bir denetim mekanizmasının işletilmesi şarttır. Sendika yönetimleri işçiler tarafından demokratik biçimde seçildikten sonra bile, işçiler tüm kademelerdeki yöneticilerini istedikleri zaman çoğunluğu sağlamak suretiyle görevden alabilmelidir. Tüm yönetim, işleyiş ve faaliyetler şeffaf ve denetlenebilir olmalıdır. İşçiler taban örgütlülükleri aracılığıyla istedikleri an gerekli denetimi yapabilmeli ve hesap sorabilmelidirler. Sendikaların gelirlerinin işçilerin ortak çıkarları ve mücadele doğrultusunda harcanması ancak bu sayede sağlanabilir. Ve ancak bu sayede sendika bürokratlarının üye aidatlarını yatırım aracı gibi kullanarak kişisel ayrıcalıklar ve servet edinmeleri, sendikaların bürokratların arpalıkları haline gelmesi önenebilir. Mademki sendikaların geliri işçilerin ödediği aidatlardır, o halde bu paranın nasıl harcanacağına da işçiler karar vermelidir!

İşçi sınıfını bölen ayrımlara son! İşçileri din, dil, ırk, milliyet ve cinsiyet ayrımı gözetmeksizin örgütleyen ve mücadeleye sevkeden bir sendika istiyoruz.

İşçi sınıfının mücadelesini bölmek ve gücünü zayıflatmak isteyen patronların en büyük kozu, işçilere aşıladıkları önyargılardır. Patronlar sınıfı, işçilerin birleşmesini engellemek ve onları daha kolay yönetebilmek için yapay ayrımlara dayalı bu önyargılardan yararlanıyorlar. Patronlar ve onlara hiz-

**Sendikalar
ticari işletmeler
değildir.
Sendikalar
işçilerin
ekonomik,
demokratik ve
sosyal haklarını
geliştirmek
ve korumak
üzere kurulmuş
en temel işçi
örgütleridirler.**

met eden Türk Metal çetesi gibi sarı sendikalar, işçileri sürekli olarak Türk-Kürt, Sünni-Alevi, erkek-kadın diye bölmeye, işçilerin arasına nifak sokmaya çalışıyorlar. İşçiler de bu oyunlara geldikleri oranda bölünüyor, güç kaybediyor ve haklarından oluyorlar. Oysa bizleri sınıf yapan ortak payda ve ortak sınıf çıkarlarımız, bu yapay ayrımların tümünün üstündedir. İşçi sınıfı uluslararası bir sınıftır.

* * *

Gelin bu ilkeler doğrultusunda, aşağıdaki taleplerimizi savunalım:

- 1. Sendikalar ticari işletmeler değildir. Sendikalar işçilerin ekonomik, demokratik ve sosyal haklarını geliştirmek ve korumak üzere kurulmuş en temel işçi örgütleridirler. Bu nedenle, amaçları doğrultusunda hareket etmeli, mal varlıklarını ve gelirlerini işçilerin çıkarları için kullanmalıdırlar.**
- 2. Sendika yöneticilerinin kongrede belirlenen ücretleri, sendika üyesi işçilerin aldığı en yüksek işçi ücretini**

geçemez.

3. Sendika yöneticilerinin yönetici tazminatı adı altında aldıkları yüksek tazminatlara son verilmelidir. Sendika yöneticileri görevlerinden ayrıldıkları takdirde kendi ücretleri üzerinden hesaplanacak kıdem tazminatları dışında bir tazminat almamalıdır.
4. Bütün gelirler ve harcamalar işçilerin tümünün denetleyebileceği bir şeffaflıkta 3 aylık periyotlarla üyelerin incelemesine sunulmalıdır. İşçilerin alın terinin ürünü olan sendikanın gelirlerini, yöneticilerin temsil gideri adı altında rahatça harcamasına, çarçur etmesine müsaade etmeyecek denetim mekanizmaları tabandan oluşturulmalıdır.
5. Sendikanın mali imkânları ve işçilerin gönüllü katkıları ile bir mücadele ve dayanışma fonu oluşturulmalıdır. Bu fonun kaynakları ile hem işyeri dâhilinde hem de işyeri dışında işçi dayanışmasının gerekleri yerine getirilmelidir.
6. Sendika şubesi ve genel merkezi işçinin düzenli gelebildiği, her geldiğinde ihtiyaç duyduğu konularda bilgilendiği, muhatap bulduğu mekânlar haline getirilmelidir. Sendikanın tüm birimlerinin çalışma düzeni bu esasa göre oluşturulmalıdır.
7. Sendikanın ekonomik varlığı, esasen grev ve direnişler için gereklidir. Bunun yanı sıra işçilerin örgütlenmesi, eğitilmesi ve dayanışması için de yeterli kaynak ayrılmalıdır. Sendikal eğitimler yeterli sıklıkta düzenli ve sürekli hale getirilip mümkün olan en fazla sayıda işçiyi kapsamalıdır.
8. İşyerinde eşit işe eşit ücret verilmesi hayata geçirilmelidir. Sendikalarda cinsiyet ayrımcılığına karşı sürekli bir mücadele yürütülmeli, kadın işçilerin sendikal sorumluluklar alması teşvik edilmelidir.

9. Taşeronluk sisteminin kaldırılması ve halen bu statüde çalışan işçilerin ana bünyedeki kadrolara geçişi sağlanmalıdır. Taşeron işçiler sendika üyesi yapılmalıdır. Bu durum gerçekleşinceye kadar da toplu sözleşme-
de elde edilen haklardan taşeron firmalarda çalışan işçilerin de fayda-
lanması sağlanmalıdır.
10. İşyeri disiplin kurullarında karar süreçlerinde işçilerin sözünün ağırlık
kazanması sağlanmalıdır.
11. Toplu iş sözleşmelerinde öne sürülecek talepler işyeri komitelerinde şe-
killendirilmelidir. Görüşme süreçleri açık olmalı, işçiler görüşmeler hak-
kında tam bilgilendirilmeli ve toplu sözleşmenin bağıtlanması işçilerin
toplulu sözleşmenin maddelerinin son haline onay vermesinden sonra
gerçekleştirilmelidir.

* * *

İşçi arkadaş,

Kendine güven ve sen de sorumluluk üstlen!

*Bu ilkelere dayanan bir sendikal anlayışı güçlendirebilmek için mücadeleye
omuz ver!*

Unutma, örgütlüysek her şeyiz, örgütsüzsek hiçbir şey!

Yaşasın İşçilerin Birliği! Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!

Uluslararası İşçi Dayanışması Derneği